

Chapter

11

รูปแบบการบริหารงานป้องกันและปราบปราม อาชญากรรมข้ามชาติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

Administrative Model of Royal Thai Police in the Prevention and Suppression of Transnational Crimes

สุวิทย์ แสงมงคล (Suwit Swangmongkol)*

* พันตำรวจโท, นิสิตปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
Doctor of Philosophy Program in Public Administration Graduate School of
Public Administration, Burapha University

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน อันนำไปสู่ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรูปแบบที่ควรจะเป็นในอนาคต ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น ในการศึกษาผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร (Content Analysis) และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ผู้บริหารระดับสูงและระดับปฏิบัติ ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จำนวน 24 คน

ผลการศึกษาพบว่า

1. การกำหนดนโยบายและการวางแผนยุทธศาสตร์ แต่เดิมไม่มีแผนป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ เริ่มมีแผนนี้ครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2553 และยังคงใช้ตลอดมาจนถึงปัจจุบัน

2. มีการจัดโครงสร้างและระบบบริหารงานแบบการเป็นทางการ (Formal Organization) ที่ครอบคลุมภารกิจทุกด้าน ต่อมาเมื่อเกิดอาชญากรรมข้ามชาติขึ้นบ่อยครั้ง จึงได้จัดโครงสร้างองค์กรด้านการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติที่มีลักษณะไม่เป็นทางการ (Informal Organization) ขึ้นโดยเฉพาะ เมื่อปี พ.ศ. 2553 จนถึงปัจจุบัน

3. ด้านการปฏิบัติงาน แต่เดิมมีรูปแบบแนวทางเหมือนกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทั่วไป ต่อมามีการบูรณาการกำลังปฏิบัติในลักษณะข้ามหน่วย เพื่อให้การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ รูปแบบการบริหารงานค่อนข้างสมบูรณ์ควรยึดถือต่อไปในด้านนโยบายควรกำหนดนโยบายให้มีความต่อเนื่องและกำหนดระยะเวลาของแผนงานให้ชัดเจน ควรปรับปรุงระเบียบกฎหมายและข้อบังคับให้กระชับด้านโครงสร้างควรปรับให้เหมาะสมกับลักษณะและปริมาณของงาน

ด้านการปฏิบัติงานควรมีกรอบรม พัฒนาบุคลากร สร้างแรงจูงใจและขวัญกำลังใจ
ในการทำงาน

คำสำคัญ: รูปแบบ/ การบริหารงานป้องกันและปราบปราม/ อาชญากรรม
ข้ามชาติ

Abstract

This research examines the existing model for prevention and suppression of transnational crimes with a view to proposing a future model that is more productive and efficient. In the process, the researcher studied documents on content analysis and in-depth interviews with 24 senior administrators and operational officers attached to units of the Royal Thai Police concerned with the prevention and suppression of transnational crimes.

The study found that:

1. The determination of policy and strategic planning initially did not extend to the prevention and suppression of international crimes, which was introduced in 2011 and is still in use today.
2. There was a formal organization of the structure and administration which covered all tasks but it was not until transnational crimes occurred frequently that an informal organization for the prevention and suppression of transnational crimes was established, notably in 2011, and still functions today.

3. Operationally, there was a model for the prevention and suppression of general crimes. Later, operational forces were integrated across units in order to boost efficiency in the prevention and suppression of transnational crimes.

Proposals: The relatively sound administrative model should be kept. The determination of policy should be consistent with the period of work planned clearly specified. Regulations, laws and rules should be compact. The structure should be adjusted to suit the nature and quantity of the work. Operationally, personnel should be trained and developed with attention to incentives and moral support.

Keywords: Model/ Administration of Prevention and Suppression Work/ Transnational Crimes

บทนำ

โลกยุคโลกาภิวัตน์มีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาไปข้างหน้าอย่างรวดเร็วในทุกด้าน ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี การคมนาคม และการสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การติดต่อสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต สามารถติดต่อสื่อสารกันอย่างแพร่หลายทั่วโลกสะดวกรวดเร็ว และมีค่าใช้จ่ายที่มีราคาถูกลง

อีกมิติหนึ่งในขณะที่โลกพัฒนาไปข้างหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดังกล่าวได้ถูกนำมาใช้ในทางที่เป็นพิษภัยต่อสังคมด้วยการทำธุรกรรมที่ไม่ชอบธรรมในสังคมหรือการกระทำที่ผิดกฎหมาย ซึ่งได้แฝงตัวเข้ามาด้วยอย่างน่าเป็นห่วง นอกจากนี้ ยังได้พัฒนาการกระทำที่ผิดกฎหมาย

จากการกระทำผิดของบุคคลเป็นคณะบุคคล เป็นองค์กร ในมิติของพื้นที่ ได้ขยายตัวจากระดับท้องถิ่นไปสู่ระดับประเทศ ระดับภูมิภาค ไปจนถึงระดับโลก พฤติกรรมดังกล่าวนี้เรียกว่า “องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ” (Transnational Organized Crime)

ความร้ายแรงของอาชญากรรมข้ามชาติที่เกิดขึ้นได้สร้างความเสียหายแก่มวลมนุษยชาติอย่างใหญ่หลวง และนับวันจะเพิ่มความรุนแรงและเพิ่มจำนวนความถี่ของการก่ออาชญากรรมมากขึ้น ตัวอย่างเหตุการณ์ที่สำคัญที่ทำให้ชาวโลกจดจำไว้เป็นประวัติศาสตร์ คือ เหตุการณ์ในวันที่ 11 กันยายน พ.ศ. 2544 ที่สร้างความเสียหายแก่สหรัฐอเมริกาอย่างใหญ่หลวง นอกจากความสูญเสียทางด้านทรัพย์สินจำนวนมากแล้ว ยังมียอดคนผู้เสียชีวิตจากเหตุการณ์นี้มากกว่า 3,000 คน (9-11-Attacks, 2001)

อีกเหตุการณ์หนึ่ง เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2545 ในย่านท่องเที่ยวคูตา (Kuta) บนเกาะบาหลีของประเทศอินโดนีเซีย ทำให้มีผู้เสียชีวิตทั้งชาวอินโดนีเซียและนักท่องเที่ยวถึง 202 คน และบาดเจ็บอีก 240 คน

สำหรับประเทศไทยก็เคยมีเหตุการณ์ที่สำคัญเกิดขึ้น เมื่อวันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2537 ได้เกิดเหตุรถบรรทุกหกล้อบรรทุกแก๊สรั่ว ซึ่งวิ่งอยู่บนถนนวิบูลย์มุงหน้าไปทางสถานทูตอิสราเอล เฉี่ยวชนกับรถจักรยานยนต์ในพื้นที่ สน.ลุมพินี หลังเกิดเหตุฝ่ายผู้ขับขี่รถยนต์บรรทุกหกล้อหนี เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงนำรถบรรทุกหกล้อคันเกิดเหตุไปจอดไว้ที่ สน.ลุมพินี และต่อมาได้มีกลิ่นเหม็นคล้ายมีสัตว์ตายจากรถบรรทุกหกล้อคันดังกล่าว หลังจากตรวจสอบปรากฏว่าพบวัตถุระเบิดที่ประกอบจากปุ๋ยแอมโมเนียไนเตรทผสมกับน้ำมันดีเซลน้ำหนักประมาณ 1 ตัน และระเบิดซีไฟร์ ขนาด 2 ปอนด์ เป็นตัวจุดระเบิด ซึ่งอำนาจการทำลายล้างของระเบิดในรถบรรทุกมีรัศมีการทำลายล้างถึงสองกิโลเมตร หากการปฏิบัติการของกลุ่มผู้ก่อการร้ายประสบความสำเร็จ จะทำให้เกิดความเสียหายกับกรุงเทพมหานครอย่างหนัก ความเสียหายที่เกิดขึ้น

จะสูงกว่าเหตุการณ์ในวันที่ 11 กันยายน พ.ศ. 2544 ของสหรัฐอเมริกาเสียอีก ซึ่งต่อมาเจ้าหน้าที่ตำรวจได้สืบสวนจับกุมกลุ่มคนร้ายในคดีนี้มาดำเนินคดีได้ (ศาลอาญา, 2539)

เหตุการณ์ล่าสุดเมื่อวันที่ 17 สิงหาคม 2558 เวลา 18.55 น. เกิดเหตุระเบิดขึ้นที่บริเวณศาลพระพรหมสี่แยกราชประสงค์ ถนนพระราม 1 เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ ทำให้มีผู้เสียชีวิต 20 คน ผู้บาดเจ็บมากกว่า 129 คน (คณิต จินดาวรรณ, 2558)

เหตุการณ์ต่าง ๆ ข้างต้นนี้ เป็นเพียงตัวอย่างที่ชี้ให้เห็นถึงพิษภัยของอาชญากรรมข้ามชาติที่ไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดความสูญเสียอย่างร้ายแรงทั้งทางด้านชีวิต ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมข้ามชาติ แต่ได้ส่งผลกระทบต่อสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และความมั่นคงทั้งในระดับประเทศ และความมั่นคงระหว่างประเทศอีกด้วย

ความหมาย ขอบเขต และสาเหตุสำคัญของการเกิดอาชญากรรมข้ามชาติ

คำว่า “องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ” (Transnational Crime Organization) ได้ปรากฏขึ้นอย่างเป็นทางการ เมื่อปี ค.ศ. 1974 เมื่อองค์การสหประชาชาติ (United Nations Crime and Criminal Justice Branch) ได้ใช้ความหมายในเชิงอาชญาวิทยาของ Mueller (2000) ครอบคลุมกิจกรรม 5 ประการ คือ

- (1) ธุรกิจอาชญากรรม องค์กร อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ และการคอร์ปชั่น
- (2) เป็นการกระทำความผิดที่ใช้ทักษะสูง และมีความสามารถมากกว่าอาชญากรรมในรูปแบบทั่ว ๆ ไป
- (3) อาชญากรรมมักมีความเกี่ยวข้องกับแอลกอฮอล์ และยาเสพติด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการค้ายาเสพติด

(4) เป็นการก่อความรุนแรงข้ามชาติ และมีผลกระทบในทางระหว่างประเทศ และ

(5) อาชญากรที่มักจะต้องเคลื่อนย้าย หลบหนีจากการติดตามจับกุม และศัตรู

ต่อมา ในปี ค.ศ. 1995 องค์การสหประชาชาติได้ให้ความหมายของอาชญากรรมข้ามชาติว่า เป็นการกระทำความผิดที่มีความเกี่ยวข้องกับประเทศมากกว่าหนึ่งประเทศ (ตั้งแต่เริ่มต้น) คำนิยามนี้ถูกกำหนดขึ้นเพื่อดำเนินการกับองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ โดยคำนึงถึงเขตอำนาจศาล และกลไกตลอดจนโครงการต่าง ๆ และสนธิสัญญาขององค์การสหประชาชาติ (United Nations, 1995)

ในอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ กำหนดคำนิยามและความหมายของคำว่า “องค์การอาชญากรรม” หมายความว่า กลุ่มบุคคลที่มีการจัดโครงสร้างตั้งแต่สามคนขึ้นไป โดยรวมกลุ่มกันในระยะเวลาหนึ่งและร่วมมือกันเพื่อการก่ออาชญากรรมร้ายแรง ตั้งแต่หนึ่งฐานความผิดขึ้นไปในประเภทที่ระบุไว้ในสัญญานี้ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ทางการเงินหรือวัตถุอย่างอื่นไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม” (United Nations, 2000)

สำหรับความหมายของอาชญากรรมข้ามชาติ ในข้อ 3 ของอนุสัญญาสหประชาชาติ เพื่อต่อต้านองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งว่าด้วยขอบเขตการใช้บังคับน่าจะเป็นความหมายที่ชัดเจนที่สุด ความในส่วนนี้เขียนขึ้นเพื่อกำหนดให้ใช้อนุสัญญานี้ในการสอบสวนและการฟ้องร้องดำเนินคดีต่ออาชญากรรมข้ามชาติที่เกี่ยวข้องกับองค์การอาชญากรรมซึ่งอยู่ในข้อ 2 ของส่วนนี้กำหนดว่าลักษณะความผิดต่อไปนี้จะถือว่าเป็นอาชญากรรมข้ามชาติ หาก

(1) ความผิดนั้นกระทำลงในประเทศมากกว่าหนึ่งประเทศ

(2) ความผิดนั้นกระทำลงในประเทศหนึ่ง แต่ส่วนสำคัญของการเตรียมการ การวางแผน การสั่งการ หรือการควบคุม ได้กระทำในอีกประเทศหนึ่ง

(3) ความผิดนั้นกระทำลงในประเทศหนึ่ง แต่เกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรมซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดทางอาญาในอาณาเขตของประเทศมากกว่าหนึ่งประเทศ หรือ

(4) ความผิดนั้นกระทำลงในประเทศหนึ่ง แต่มีผลกระทบที่สำคัญเกิดขึ้นในอีกประเทศหนึ่ง (United Nations, 2000)

ในส่วนของประเทศไทยได้มีพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 มาตรา 3 ได้บัญญัติความหมายขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติไว้ว่า

“องค์กรอาชญากรรม” หมายความว่า คณะบุคคลตั้งแต่สามคนขึ้นไป ที่รวมตัวกันช่วงระยะเวลาหนึ่งและร่วมกันกระทำการใด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกระทำความผิดร้ายแรงและเพื่อได้มาซึ่งผลประโยชน์ทางการเงิน ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์ทางวัตถุอย่างอื่นไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม

“องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ” หมายความว่า องค์กรอาชญากรรมที่มีการกระทำความผิด ซึ่งมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(1) ความผิดที่กระทำในเขตแดนของรัฐมากกว่าหนึ่งรัฐ

(2) ความผิดที่กระทำในรัฐหนึ่ง แต่การเตรียม การวางแผน การสั่งการ การสนับสนุนหรือการควบคุมการกระทำความผิดได้กระทำในอีกรัฐหนึ่ง

(3) ความผิดที่กระทำในรัฐหนึ่ง แต่เกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรมที่มีการกระทำความผิดมากกว่ารัฐหนึ่ง

(4) ความผิดที่กระทำในรัฐหนึ่ง แต่ผลของการกระทำที่สำคัญเกิดขึ้นในอีกรัฐหนึ่ง

“ความผิดร้ายแรง” หมายความว่า ความผิดอาญาที่กฎหมายกำหนดโทษจำคุกขั้นสูงตั้งแต่สี่ปีขึ้นไปหรือโทษที่สถานหนักกว่านั้น (พรบ.ป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ, 2556)

หลังยุคสงครามเย็น องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติได้เข้ามามีบทบาทและแผ่ขยายกว้างขึ้น อีกทั้งยังทวีความรุนแรงขึ้นตามความเปંગบานของกระแสโลกาภิวัตน์ในช่วงหลังสิ้นสุดยุคสงครามเย็น ในปี ค.ศ. 1990 เป็นต้นมา เป็นเหตุให้ทั้งนักวิชาการและองค์กรที่เกี่ยวข้องให้ความสนใจในเรื่องราวของอาชญากรรมข้ามชาติมากขึ้นตามลำดับ ที่สำคัญ ๆ มีดังนี้ (Tijhuis, 2006)

ปี ค.ศ. 1993 ก๊อดสัน และอัลสัน (Godson and Olson) ได้ตีพิมพ์งานวิจัยของเขา เรื่องอาชญากรรมระหว่างประเทศ: ภัยคุกคามที่เกิดขึ้นใหม่ต่อความมั่นคงของสหรัฐอเมริกา (International Organized Crime: Emerging Threat to US Security)

ปี ค.ศ. 1994 จอห์น เคอร์รี่ (John Kerry) วุฒิสมาชิก สหรัฐอเมริกา ได้สรุปความคิดเห็นและทัศนคติของเขาว่า อาชญากรรมข้ามชาติ คือคอมมิวนิสต์รูปแบบใหม่ เป็นภัยคุกคามอันใหญ่หลวง (Organized crime is the new communism: the new monolithic threat)

ปี ค.ศ. 1995 ได้มีการก่อตั้งวารสารทางวิชาการ 2 ฉบับ คือ Transnational Organized Crime ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องอาชญากรรมข้ามชาติ และ Trend in Organized Crime ได้นำเสนอว่า อาชญากรรมข้ามชาติเป็นหนึ่งในภัยคุกคามความมั่นคงทั้งในระดับท้องถิ่นและในระดับชาติ

ปี ค.ศ. 1996 ประธานาธิบดี บิล คลินตัน (Bill Clinton) ได้วางยุทธศาสตร์ความมั่นคงของประเทศไปในเรื่องของ การป้องกันปราบปรามอาชญากรรมระหว่างประเทศว่าเป็นปัญหาสำคัญระดับชาติที่สหรัฐอเมริกา กำลังเผชิญอยู่

ปี ค.ศ. 2000 องค์การสหประชาชาติ (United Nations) ได้ตระหนักถึงภัยคุกคามขององค์การอาชญากรรมข้ามชาติที่ทวีความรุนแรงขึ้นในสหรัฐอเมริกาและในยุโรป จึงได้จัดทำอนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ United Nations Convention Against Transnational Organized Crime (UNTOC)

ในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 12 เมื่อวันที่ 10 - 15 เดือนมกราคม 2550 ณ เมืองเซบู ประเทศฟิลิปปินส์ ผู้นำอาเซียนได้ลงนามในอนุสัญญาต่อต้านการก่อการร้ายเป็นการวางมาตรการความร่วมมือระหว่างกันในการต่อต้านการก่อการร้าย และยังได้จัดทำสนธิสัญญาพหุภาคีว่าด้วยความช่วยเหลือทางอาญาซึ่งกันและกัน เพื่ออำนวยความสะดวกสำหรับความร่วมมือในการต่อต้านการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งกำหนดรายละเอียดของโครงการต่าง ๆ ที่ประเทศสมาชิกต้องดำเนินการเพื่อป้องกันปัญหาเหล่านี้อีกด้วย (กระทรวงการต่างประเทศ, 2554)

นอกจากความร่วมมือในกลุ่มประเทศอาเซียนแล้ว ประเทศไทยยังได้ลงนามเป็นประเทศสมาชิกในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ (United Nations Convention Against Transnational Organized Crime) เมื่อ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2543 และมีผลบังคับใช้วันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2546 (United Nations Convention Against Transnational Organized Crime, 2000) โดยมีสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นหน่วยงานหลักที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ

อาชญากรรมข้ามชาติได้เผยโฉมชัดเจนเด่นขึ้นหลังจากสิ้นสุดยุคสงครามเย็น และได้สร้างความเสียหายให้แก่มวลมนุษยชาติอย่างใหญ่หลวงซึ่งสาเหตุสำคัญของการเกิดอาชญากรรมข้ามชาติที่ทำให้หลาย ๆ ประเทศต้องตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมข้ามชาติ ที่มารีน (Marine, 1999, pp. 25-26) ได้รวบรวมไว้มีดังนี้

1. การค้าขายระหว่างประเทศมีมากขึ้น ผลประโยชน์ที่ถูกต้องตามกฎหมายมีมากขึ้น ขณะเดียวกันก็เกิดช่องทางสำหรับพวกอาชญากรที่จะแสวงหาผลประโยชน์จากการค้าและธุรกิจที่ผิดกฎหมายตามมาด้วย
2. อุปสรรคทางด้านศุลกากรและระเบียบในด้านการเดินทางและการทำธุรกรรมระหว่างประเทศผ่อนคลายลง ส่งผลให้อาชญากรเข้ามาเกี่ยวข้องกับกรลักลอบยาเสพติดและของต้องห้ามอื่น ๆ
3. การขนส่งทางอากาศที่มีการเชื่อมโยงกัน ความสะดวกในการเข้าเมือง การทำวีซ่าในหลาย ๆ ประเทศ ที่ส่งเสริมผลประโยชน์ตามกฎหมายได้เปิดโอกาสให้เกิดการกระทำผิด และการเคลื่อนตัวของพวกอาชญากรเพื่อข้ามแดนเข้าสู่ประเทศต่าง ๆ
4. ความก้าวหน้าในการติดต่อทางไกล และระบบข้อมูลที่ใช้ในการค้าขายตามกฎหมายระหว่างประเทศสามารถใช้เป็นเครือข่ายของอาชญากรรมเพื่อติดต่อในหมู่ของพวกตน และยังทำธุรกิจผิดกฎหมายได้อย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการฟอกเงิน
5. อาชญากรระหว่างประเทศมีความทันสมัยในการปฏิบัติการมากกว่าเดิม ใช้เทคนิค เทคโนโลยีสมัยใหม่ ในการทำธุรกิจผิดกฎหมาย และคอยขัดขวางความพยายามบังคับใช้กฎหมายได้อีกด้วย
6. การเสพยาเสพติดที่ผิดกฎหมายได้เพิ่มมากขึ้น ในบางประเทศก่อให้เกิดปัญหาการค้ายาเสพติดผิดกฎหมายมากขึ้น
7. การล่มสลายของสหภาพโซเวียตในปี ค.ศ. 1991 ก่อให้เกิดองค์การอาชญากรรมมากขึ้น และองค์การดังกล่าวนี้ได้ประกอบกิจการที่สำคัญ ๆ จำนวนมาก มีผลกระทบต่อชุมชนในยุโรป และประเทศสหรัฐอเมริกา

8. รัฐบาลใหม่ ๆ ที่เกิดจากการเสื่อมสลายของสหภาพโซเวียต ก่อความก้าวหน้าหลายอย่าง แต่ไม่มีเวลาพอที่จะพัฒนาและนำกฎหมายระเบียบ และหลักปฏิบัติทางธุรกิจมาแก้ปัญหาการประกอบอาชญากรรม และการคอร์รัปชันที่เกิดจากการกระทำขององค์กรอาชญากรรม

การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ

การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติในระดับประเทศ

จากปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติที่เกิดขึ้นนั้น ได้มีการจัดการแก้ไข ปัญหาที่หลากหลาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม จารีตประเพณี ระเบียบ กฎหมาย ฯลฯ ของแต่ละ ประเทศ สำหรับในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นประเทศมหาอำนาจที่มี ศักยภาพ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและมีขีดความสามารถสูงใน ด้านความมั่นคงทั้งภายในและภายนอกประเทศ มีแนวทางในการแก้ไขปัญหา อาชญากรรมข้ามชาติ ดังนี้

1. ใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ตรวจสอบความเคลื่อนไหว (Electronic Surveillance) เป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งที่ทำหน้าที่ดักฟัง หรือติดตามการติดต่อ สื่อสารได้ผลดีมาก มีประโยชน์ต่อการใช้บังคับกฎหมาย (Singh, 2002, p. 585) เครื่องมือนี้จะช่วยให้ฝ่ายบังคับใช้กฎหมายล่วงรู้ถึงแผนการของผู้ร่วมคิด ที่จะประกอบอาชญากรรมก่อนการกระทำผิด สามารถยับยั้งอาชญากรรม ประเภทรุนแรงได้ (Ohr, 2007, p. 47)

2. การใช้สายลับเข้าไปร่วมเป็นสมาชิกในองค์กรอาชญากรรม (Undercover Operations) คือ การเข้าไปแทรกซึม อาจจะใช้ระยะเวลา เพียงสั้น ๆ หรือระยะยาว การแทรกซึมอาจจะเกี่ยวข้องข้อเฉพาะการซื้อของ ผิดกฎหมาย เช่น ยาเสพติด ของที่ลักมา อาวุธที่ลักมา หรืออาจจะเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในทางธุรกิจ และพวกอาชญากรนัดประชุม ถกปัญหา

การทำธุรกิจกัน ทำให้สามารถล่วงรู้แผนที่แท้จริงในการประกอบอาชญากรรมได้ (Ohr, 2001, p. 48)

3. การใช้ผู้ให้ข้อมูลในทางลับ (Informants) ผู้ให้ข้อมูลในทางลับเป็นประโยชน์ต่อการสืบสวนสอบสวนของฝ่ายบังคับใช้กฎหมาย ข้อมูลที่ได้มาอาจจะต้องแลกเปลี่ยนด้วยเงินหรือการปฏิบัติอย่างกรุณาต่อผู้ให้ข้อมูล หากผู้ให้ข้อมูลมีส่วนร่วมในการกระทำผิด ผู้ให้ข้อมูลลับมักจะให้ข้อมูลที่ฝ่ายใช้บังคับกฎหมายสามารถนำไปเป็นพยานหลักฐานต่อศาลได้ อย่างไรก็ตามเป็นการเสี่ยงอยู่เหมือนกันที่จะใช้ผู้ให้ข้อมูลลับ เพราะบางที่ผู้ให้ข้อมูลลับไม่เปิดเผยการประกอบกิจกรรมทุกประเด็นของเรื่อง หรือบางที่ผู้ให้ข้อมูลลับอาจจะเกี่ยวข้องกับการประกอบอาชญากรรมด้วย ฝ่ายบังคับใช้กฎหมายจึงต้องตรวจสอบกิจกรรมของผู้ให้ข้อมูลลับอย่างใกล้ชิด เพื่อทำให้เกิดอันตรายน้อยที่สุด (Ohr, 2001, pp. 49-50)

4. การจัดหน่วยพิฆาตองค์กรอาชญากรรม (Organized Crime Strike Force Units) หน่วยงานนี้เป็นหน่วยงานพิเศษที่กระทรวงยุติธรรมได้จัดตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบองค์กรอาชญากรรมที่มีสัญชาติต่าง ๆ ทั้งที่เป็นชาวอเมริกัน ชาวต่างชาติ เช่น รัสเซีย และชาติต่าง ๆ ในเอเชีย มีหน่วยงานย่อยกระจายไปตามเมืองใหญ่ ๆ ทั่วทั้งสหรัฐอเมริกา รวม 24 แห่ง เท่ากับจำนวนที่ตั้งขององค์กรอาชญากรรมที่เรียกว่า แอลซีเอ็น (LCN: La Cosa Nostra) หรือมาเฟียอเมริกันนั่นเอง (Ohr, 2001, pp. 52-53)

5. ระบบคุ้มกันพยาน (Immunity System) เป็นเครื่องมือที่พนักงานอัยการนำมาใช้ในคดีที่เกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรม โดยให้พยานสารภาพผิดและให้สัญญาว่าจะไม่เอาโทษจากการกระทำผิด คือ คุ้มกันผู้กระทำผิดไว้เป็นพยานนั่นเองและคำให้การของพยานก็จะใช้เป็นพยานหลักฐานในการลงโทษผู้กระทำผิดที่ร้ายแรงต่อไป (Ohr, 2001, pp. 53-54)

6. โครงการคุ้มครองพยาน (Witness Protection Programs) องค์การอาชญากรรมมักจะใช้ความรุนแรงแก่ผู้ที่แจ้งเบาะแสให้แก่เจ้าหน้าที่ การที่พวกอาชญากรข่มขู่พยานถือเป็นอุปสรรคสำคัญต่อความสำเร็จในการดำเนินคดี โครงการปกป้องพยานจะทำให้พยานสามารถให้ข้อมูลหลักฐานที่จำเป็นต่อการดำเนินคดีได้ เมื่อเข้าสู่โครงการนี้แล้ว พยานและครอบครัวจะได้รับการเปลี่ยนชื่อเสียใหม่ ให้มีที่อยู่ใหม่ที่ปลอดภัย ได้รับความช่วยเหลือทางการเงิน และมีงานทำที่มั่นคง (Ohr, 2001, p. 55)

7. การริบทรัพย์สิน (Forfeiture) การริบทรัพย์สินถือเป็นการลงโทษทางอาญาที่นำมาใช้ในหลาย ๆ ความผิด การริบทรัพย์สินเป็นการสั่งให้ริบเฉพาะทรัพย์สินที่เกิดจากการกระทำความผิด และทรัพย์สินนั้นอาจจะเป็นเงินหรือทรัพย์สินอื่น ๆ ก็ได้ ตัวอย่างเช่น ถ้าหากจำเลยใช้รถหรือบ้านเป็นที่ขายยาเสพติด รถหรือบ้านก็สามารถถูกริบได้ (Ohr, 2001, pp. 55-56)

8. กฎหมายฟอกเงิน (Money Laundering Laws) ตามกฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกา นั้น การฟอกเงินจะเป็นอาชญากรรมก็ต่อเมื่อการกระทำธุรกรรมทางการเงินเกิดจากการกระทำกึ่งที่ผิดกฎหมาย กฎหมายฟอกเงินมิได้ใช้เฉพาะการกระทำความผิดของพวกองค์การอาชญากรรมเท่านั้น แต่อาชญากรรมอื่น ๆ ก็ต้องถูกลงโทษด้วยเหมือนกัน กฎหมายการฟอกเงินควบคู่กับการริบทรัพย์สินถือเป็นอุปกรณ์สำคัญในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ (Ohr, 2001, pp. 56-57)

9. การลงโทษ (Sentences) การลงโทษในประเทศสหรัฐอเมริกาเกี่ยวกับอาชญากรรมประเภทอุกฉกรรจ์นั้น จะมีเกณฑ์ในการลงโทษไว้ชัดเจน หลักสำคัญของเกณฑ์มีว่าความผิดร้ายแรงต้องได้รับการลงโทษรุนแรง นอกจากนี้ความรุนแรงในการลงโทษแล้ว ความแน่นอนในการลงโทษก็เป็นสิ่งหนึ่งที่ยึดถือกันในประเทศสหรัฐอเมริกา (Ohr, 2001, p. 52)

การแก้ไขปัญหอาชญากรรมข้ามชาติระดับระหว่างประเทศ

การแก้ไขปัญหอาชญากรรมข้ามชาติในระดับระหว่างประเทศนั้น มาตรการที่สำคัญ ๆ ที่นานาชาตินำมาใช้ร่วมกัน มีดังต่อไปนี้ (Ohr, 2001, pp. 57-60)

1. การส่งผู้ร้ายข้ามแดน (Extradition) เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดที่จะให้ได้ตัวอาชญากรที่หนีไปยังรัฐหนึ่ง คือ การร้องขอให้เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นส่งตัวกลับเข้ามายังบ้านเกิดเพื่อการดำเนินคดี การกระทำเช่นนี้ คือ การส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั่นเอง สิ่งจำเป็นของการส่งผู้ร้ายข้ามแดนก็คือ ต้องมีกฎหมายเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้เป็นฐานรองรับและผู้ปฏิบัติจะต้องเข้าใจอย่างชัดเจนว่าจะนำกฎหมายดังกล่าวไปใช้ให้เกิดผลได้อย่างไร (Joutsen, 2002, p. 364)

การส่งผู้ร้ายข้ามแดนมีเงื่อนไขร่วมกันอยู่ 4 ประการ ดังนี้

ประการแรก เป็นเรื่องของการกระทำความผิด มีสาระสำคัญคือ การส่งผู้ร้ายข้ามแดนต้องมีข้อกำหนดไว้ในกฎหมายของประเทศที่ถูกร้องขอ และประเทศที่ร้องขอว่าต้องมีการกระทำผิดหรืออาชญากรรมเกิดขึ้นและเป็นความผิดที่จะต้องถูกลงโทษ

ประการที่สอง ประเทศที่ร้องขอจะต้องไม่พิจารณาโทษผู้ต้องสงสัยสำหรับความผิดที่ไม่ได้อ้างไว้ในการร้องขอ

ประการที่สาม การส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะได้รับการปฏิเสธ ถ้าหากบุคคลที่ถูกร้องขอได้ถูกฟ้องคดีในประเทศที่ถูกร้องขอในความผิดตามฐานของความ ต้องการให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน ไม่ว่าจะการฟ้องคดีจะจบลงด้วยการตัดสินว่ามีความผิดหรือการปล่อยตัวผู้กระทำความผิดก็ตาม

ประการที่สี่ มีข้อกำหนดไว้ว่าผู้ต้องสงสัยที่กระทำความผิดทางการเมืองไม่ควรจะให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน เพราะอาจจะไม่ได้รับความเป็นธรรมจากประเทศที่ร้องขอ (Joutsen, 2002, pp. 366-375)

2. การช่วยเหลือทางด้านกฎหมาย (Mutual Legal Assistance) การช่วยเหลือทางด้านกฎหมาย สามารถทำได้ในเรื่องการสืบสวนสอบสวน การแสวงหาข้อเท็จจริง การฟ้องคดี การริบทรัพย์สินและการดำเนินการเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับคดีอาญา (Tanapongpruch, 2002, p. 604)

ตามที่ปฏิบัติกันอยู่นั้นการช่วยเหลือทางด้านกฎหมายจะเป็นไปตามสัญญาแบบทวิภาคีหรือพหุภาคี หลักสำคัญในการช่วยเหลือทางกฎหมายมีอยู่ว่า การช่วยเหลือใด ๆ จะต้องไม่เป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกับกฎหมายของประเทศที่ถูกร้องขอ (Joutsen, 2002, p. 380)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผู้ศึกษาได้กำหนดวัตถุประสงค์ให้ครอบคลุมรูปแบบการบริหารงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในด้านป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ เพื่อรองรับการจัดการกับอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งแบ่งเป็นสามส่วน โดยกำหนดเป็นวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการกำหนดนโยบายและการวางแผนยุทธศาสตร์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติในด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ และโครงสร้างระบบบริหารงานด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

2. เพื่อศึกษากระบวนการและเทคนิคการนำนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติในการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ ตลอดจนผลงานที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบันนี้

3. เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคข้อขัดข้องและแนวทางในการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์และรูปแบบการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ อันนำมาซึ่งการเสนอแนวทางหรือ

รูปแบบที่ควรจะเป็นในการบริหารงานด้านนี้ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในอนาคต ได้มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วิธีการวิจัย

ใช้แนวทางการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยผู้ศึกษาได้ศึกษาวิจัยจากการศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์เชิงลึก จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่มีบทบาทหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทั้งผู้บริหารระดับสูง และในระดับปฏิบัติงาน รวมทั้งสิ้นจำนวน 24 คน

ผลการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยนี้ จำแนกผลการศึกษาออกเป็น 3 ประเด็นหลัก ดังนี้

1. การกำหนดนโยบายและการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ ได้มีการกำหนดแผนยุทธศาสตร์ระยะยาว 10 ปี แผนปฏิบัติราชการ 4 ปี ซึ่งเป็นแผนระยะปานกลาง แผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ เป็นแผนระยะสั้น และนโยบายปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ ในแต่ละแผนได้มีการบรรจุเอาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติเข้าไปด้วย

ในอดีต ไม่มีแผนป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติโดยตรง ต่อมาในปี พ.ศ. 2553 ได้กำหนดแผนป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติขึ้นเป็นครั้งแรก โดยมีการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ไว้ 5 ด้านด้วยกัน คือ

1) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับปรุงโครงสร้าง โดยบูรณาการให้กองบังคับการสืบสวนสอบสวนตำรวจภูธรภาค และกองบังคับการสืบสวนสอบสวนของหน่วยงานระดับกองบัญชาการ ซึ่งเป็นหน่วยงานปฏิบัติที่มีหน้าที่หลักด้านการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่รับผิดชอบอยู่แล้ว ให้รับผิดชอบงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติอีกหน้าที่หนึ่ง

2) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเครือข่ายชุดปฏิบัติการ ในระดับปฏิบัติการ ได้กำหนดให้มีการสนธิกำลังจากหลายหน่วยงานเป็นชุดปฏิบัติการ 3 ระดับ คือ ชุดปฏิบัติการของศูนย์ประสานงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ชุดปฏิบัติการของตำรวจภูธรภาค และหน่วยงานระดับกองบัญชาการ และชุดปฏิบัติการของตำรวจภูธรจังหวัด และหน่วยงานระดับกองบังคับการและจัดให้มีเจ้าหน้าที่ประสานงานของหน่วยงานระดับสถานีตำรวจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค (สถานีตำรวจนครบาลและสถานีตำรวจภูธร)

3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบงานข่าว และข้อมูลข่าวสาร โดยจัดให้มีการพัฒนาระบบจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลข่าวสาร โดยนำระบบ CMIS (Crimes Management Information System) มาใช้งานเป็นระบบหลักในการจัดเก็บข้อมูลการสืบสวนคดีด้านอาชญากรรมข้ามชาติ และให้นำระบบสารสนเทศอื่นที่เกี่ยวข้องมาใช้เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

4) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากร โดยการจัดฝึกอบรมสัมมนา เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ตลอดจนการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ ระดมความคิดเห็น รวมทั้งปัญหาอุปสรรคข้อขัดข้อง แนวทางแก้ไข และข้อเสนอแนะเพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพสูงสุด และ

5) ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มศักยภาพในการประสานงานระหว่างประเทศ โดยการบูรณาการ การปฏิบัติตามภารกิจกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ

2. การจัดโครงสร้างและระบบบริหารงานด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ในอดีตสำนักงานตำรวจแห่งชาติไม่มีการจัดหน่วยงานด้านป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติเป็นการเฉพาะแต่อย่างใด

ในปี พ.ศ. 2552 ได้มีระเบียบว่าด้วยการกำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กำหนดให้กองกำกับการ 1 กองบังคับการสืบสวนสอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการสืบสวน ป้องกันปราบปรามดำเนินคดี และขยายผลการกระทำความผิดที่เกี่ยวกับอาชญากรรมข้ามชาติของคนต่างด้าว รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมข้ามชาติ การกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง กฎหมายว่าด้วยทะเบียนคนต่างด้าว กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ และกฎหมายอื่น ที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองรับผิดชอบ ตลอดจนความผิดอาญาอื่นใดที่เกี่ยวข้องเนื่องหรือเกี่ยวพันกัน ในเขตพื้นที่รับผิดชอบ งานพิสูจน์เอกสารปลอม งานสายตรวจ จึงนับเป็นครั้งแรกที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนดให้มีหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบงานเกี่ยวกับอาชญากรรมข้ามชาติโดยตรง

ในปี พ.ศ. 2553 สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีการจัดโครงสร้างการบริหารงานด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติขึ้น โดยได้บูรณาการหน่วยงานในสังกัดที่เห็นว่า มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมที่มีลักษณะเกี่ยวกับงานต่างชาติให้มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในความผิดที่มีลักษณะเป็นอาชญากรรมข้ามชาติขึ้นมาอีกหน้าที่หนึ่ง โดยจัดตั้งเป็นศูนย์ประสานงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติที่มีลักษณะเป็นองค์การแบบไม่เป็นทางการ ประกอบด้วยหน่วยปฏิบัติการหลัก หน่วยสนับสนุนการปฏิบัติ และหน่วยร่วมปฏิบัติ สนับสนุนข้อมูลและการศึกษาอบรม บริการและอำนวยความสะดวก ดำเนินการ

ประสานการปฏิบัติและสืบสวน รวบรวมพยานหลักฐาน และประสานการปฏิบัติกับหน่วยงาน ภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีการจัดโครงสร้างสายการบังคับบัญชา และการมอบหมายอำนาจหน้าที่ไว้อย่างชัดเจน

3. การปฏิบัติงานด้านป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ในอดีต สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีรูปแบบแนวทางในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติเหมือนกับการป้องกันและปราบปรามคดีอาชญากรรมทั่ว ๆ ไป

ต่อมาในปี พ.ศ. 2556 ได้มีพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 จึงยึดแนวทางการดำเนินการตามกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งให้อำนาจเจ้าพนักงานในการปฏิบัติกรมากกว่าการปฏิบัติการป้องกันปราบปรามคดีอาญาทั่วไป ทั้งนี้ เนื่องจากคดีอาชญากรรมข้ามชาติเป็นคดีที่ยุ่งยากสลับซับซ้อน มีกลุ่มขบวนการทั้งในและนอกราชอาณาจักร โดยมีหลักการปฏิบัติว่า เมื่อเกิดคดีอาชญากรรมข้ามชาติในพื้นที่รับผิดชอบของหน่วยปฏิบัติใด ก็เป็นภาระหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงานนั้น ในการดำเนินการกับผู้กระทำผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 ในกรณีที่เป็นคดีไม่สลับซับซ้อน หรือเป็นเรื่องที่หน่วยปฏิบัติที่รับผิดชอบอยู่นั้น มีขีดความสามารถในการปราบปรามได้ หน่วยปฏิบัติอื่น ๆ ก็จะดำเนินการไป เหมือนกับการปราบปรามคดีเรื่องอื่น ๆ ที่อยู่ในความรับผิดชอบ ทั้งนี้ ไม่กระทบต่ออำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้พบการกระทำผิด ซึ่งหน้าที่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในกรณีที่เป็นเรื่องสลับซับซ้อน จำนวนผู้กระทำผิด และพฤติการณ์ในการกระทำผิดของคนร้าย เกินขีดความสามารถของหน่วยปฏิบัติ ผู้บังคับบัญชา

ตามลำดับขั้นจะเป็นผู้พิจารณา ตั้งคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนดำเนินคดีเป็นการเฉพาะคดีไป

นอกจากนี้ สำนักงานตำรวจแห่งชาติยังมีรูปแบบแนวทางป้องกันอาชญากรรมข้ามชาติในเชิงรุก ดังนี้

1) การประสานข้อมูลด้านการข่าวโดยใช้เทคโนโลยีการสื่อสารกับสมาชิกขององค์การตำรวจสากล มีอยู่ทั่วโลกสมาชิกจำนวน 188 ประเทศ มีการติดต่อสื่อสารกับองค์การตำรวจสากลทั่วโลกทางระบบอินเทอร์เน็ตที่มีความเร็วและความปลอดภัยสูง (Information 24 hour 7 day, I 24-7) โดยมีกองการต่างประเทศ (ตำรวจสากล) เป็นหน่วยงานระดับกองบังคับการทำหน้าที่ในการติดต่อประสานงานแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรมตลอดเวลา สำหรับข้อมูลภายในประเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีศูนย์ประสานงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ (Transnational Crime Coordination Centre) หรือเรียกชื่อย่อว่า TCCC หน่วยงานนี้ได้ติดตั้งระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ให้กับหน่วยงานปฏิบัติการทั้งหมดในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เช่น กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1-9 รวมทั้งหน่วยงานเฉพาะกิจต่าง ๆ ทั่วประเทศ จำนวน 45 หน่วย เพื่อให้หน่วยงานปฏิบัติเหล่านี้สามารถเชื่อมโยงข้อมูลของหน่วยงานตัวเองระหว่างกันได้อย่างเป็นเครือข่าย นอกจากนี้สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการคัดกรองบุคคล เข้า-ออก ราชอาณาจักร ได้นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศระดับปฏิบัติการ (Thai Immigration 24/7 Center: TIC) มาบูรณาการการทำงานร่วมกับฐานข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ เช่น ระบบตรวจสอบและคัดกรองผู้โดยสารล่วงหน้า (Advance Passenger Processing System: APPS) ระบบสารสนเทศสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (Personal Identification Blacklist Immigration Control System: PIBICS) ระบบวิเคราะห์ข้อมูลอาชญากรรมข้ามชาติ

(Case Management Intelligence System: CMIS) ระบบฐานข้อมูลของ ตำรวจสากล (INTERPOL) เป็นต้น

2) แนวทางป้องกันอาชญากรรมข้ามชาติ โดยการสืบสวนหาข่าว ของเจ้าหน้าที่ตำรวจตามภารกิจและพื้นที่ที่รับผิดชอบทั้งในและต่างประเทศ

3) จากการแสวงหาความร่วมมือจากภาคประชาชน และทุกภาคส่วนทั้งในและต่างประเทศ

อภิปรายผล

จากการศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์เชิงลึก กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ที่มีบทบาทหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทั้งในผู้บริหารระดับสูง และผู้บริหารในระดับ ปฏิบัติงาน พบว่า ในการศึกษารูปแบบการป้องกันและปราบปราม อาชญากรรมข้ามชาติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีข้อที่ต้องพิจารณาใน 3 ด้าน ดังนี้

ด้านนโยบาย

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีทั้งแผนยุทธศาสตร์ระยะยาว แผนปฏิบัติ ราชการระยะปานกลาง แผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ และนโยบาย ในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมและรักษาความสงบเรียบร้อย ในภาพรวมที่มีความสอดคล้องครอบคลุมในภารกิจ นับแต่ปี พ.ศ. 2555 เป็นต้นมา แผนยุทธศาสตร์ระยะยาว แผนปฏิบัติราชการระยะปานกลาง และแผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ มีความสอดคล้องและคล้ายคลึง กันมาก ในด้านของนโยบายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 และปี พ.ศ. 2559 ก็มีความคล้ายคลึงกันเป็นอย่างมาก สอดคล้องกับหลักการกำหนด นโยบายตัวแบบส่วนเพิ่ม (Incremental Model) หรือตัวแบบเฉพาะส่วน

ที่เปลี่ยนแปลง โดยอาศัยหลักการนำนโยบายในอดีตมาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา โดยมีหลักแนวคิดว่านโยบายสาธารณะคือสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงการดำเนินการในอดีต การกำหนดนโยบาย มักจะนำนโยบายในอดีตมาเป็นเกณฑ์ เมื่อก่อนทำอะไรก็ปรับปรุง ตัดแปลง แก้ไขออกมาเป็นนโยบายใหม่ ในทางวิชาการมองว่าตัวแบบเพิ่มเป็นกลยุทธ์ทางการเมืองที่ดี มีความใกล้เคียงกับสภาพความเป็นจริงในทางปฏิบัติมาก เนื่องจากผู้ตัดสินใจนโยบายมีข้อจำกัดหลายประการ เช่น มีเวลาน้อย งบประมาณน้อย ความสามารถน้อย การเมืองเข้ามาแทรกแซงการทำงาน การกำหนดนโยบายแบบส่วนเพิ่มนี้ จำเป็นต้องพิจารณาถึงที่มาของนโยบายในอดีตเป็นสำคัญ

ในด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาตินั้น สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีแผนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไว้โดยเฉพาะ เป็นแผนที่มีความครอบคลุม มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์การ ลักษณะของแผนเป็นการวางแผนจากฐานข้อมูลที่มีความเป็นจริง (Factual Information) ใช้ข้อความหรือถ้อยคำที่กะทัดรัด เข้าใจง่ายและเป็นลายลักษณ์อักษร (Understanding) มีความสอดคล้องกับปัจจัยภายนอกและภายใน มีจุดศูนย์รวมเพื่อใช้ประสานสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานในองค์การ มีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน และมีความเป็นเหตุเป็นผลและสามารถนำไปปฏิบัติได้ สอดคล้องกับลักษณะของการวางแผนที่ดีของสุรัสวดี ราชกุลชัย (2547, หน้า 164-165)

อย่างไรก็ตาม พบว่า ยังไม่มีการกำหนดระยะเวลาของนโยบายแผนดังกล่าวไว้

ด้านการจัดโครงสร้าง

สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีการกำหนดโครงสร้างในการบริหารงานด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ ครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2552 โดยได้กำหนดให้กองกำกับการ 1 กองบังคับการสืบสวนสอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการสืบสวน ป้องกันปราบปรามดำเนินคดี และขยายผลการกระทำความผิดที่เกี่ยวกับอาชญากรรมข้ามชาติของคนต่างด้าว รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมข้ามชาติ การกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง กฎหมายว่าด้วยทะเบียนคนต่างด้าว กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ และกฎหมายอื่น ที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองรับผิดชอบ ตลอดจนความผิดอาญาอื่นใดที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวพันกัน ในเขตพื้นที่รับผิดชอบ งานพิสูจน์เอกสารปลอม งานสายตรวจ แต่เป็นหน่วยงานที่มีขนาดเล็ก มีข้อจำกัดด้านงบประมาณและบุคลากร

ในปี พ.ศ. 2553 สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้บูรณาการหน่วยงานในสังกัดที่มีภาระหน้าที่ประจำอยู่แล้ว ที่เห็นว่ามีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมที่มีลักษณะเกี่ยวกับงานต่างชาติ ให้มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ ในความผิดที่มีลักษณะเป็นอาชญากรรมข้ามชาติขึ้นมาอีกหน้าที่หนึ่ง โดยจัดตั้งเป็นศูนย์ประสานงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ ในระดับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประกอบด้วย หน่วยปฏิบัติการหลัก หน่วยสนับสนุนการปฏิบัติ และหน่วยร่วมปฏิบัติสนับสนุนข้อมูลและการศึกษาอบรม บริการ และอำนวยความสะดวก ดำเนินงานประสานการปฏิบัติและสืบสวนสอบสวน รวบรวมพยานหลักฐาน รวมทั้งประสานการปฏิบัติกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ พร้อมทั้งได้มีการมอบหมายอำนาจหน้าที่ไว้อย่างชัดเจน และยังมีศูนย์ประสานงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติในระดับภาค และระดับจังหวัดอีกด้วย

เมื่อพิจารณาโครงสร้างการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีลักษณะโครงสร้างแบบชั่วคราว เป็นโครงสร้างที่ไม่เป็นทางการ (Informal Organization) ซึ่งอยู่ภายในองค์กรขนาดใหญ่ ที่มีโครงสร้างองค์การแบบเป็นทางการ (Formal Organization) โดยจะมีการจัดกลุ่มงานเฉพาะขึ้น (Task Force) มีลักษณะเป็นการจัดองค์การแบบชั่วคราว สมาชิกของกลุ่มงานมีงานปกติอยู่แล้ว ทำงานประจำอยู่ในหน่วยงานต่าง ๆ กัน มารวมตัวกันเพื่อปฏิบัติการกิจป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติอีกหน้าที่หนึ่ง เมื่องานนั้นเสร็จเรียบร้อย สมาชิกก็จะแยกย้ายกันไปทำงานตามฝ่ายของตน จะคงไว้เฉพาะฝ่ายที่ทำหน้าที่จัดเก็บและเชื่อมโยงข้อมูลและกลับมาปฏิบัติงานร่วมกันอีกเมื่อมีภารกิจ โดยจะรวมตัวขึ้นเมื่อมีปัญหาหรือภารกิจเร่งด่วน โดยทีมงานจะเปรียบเสมือนองค์กรย่อย ๆ ที่สมาชิกแต่ละคนจะมีความรู้ มีทักษะ และความชำนาญที่แตกต่างกันไป เปรียบเสมือนฝ่ายต่าง ๆ ขององค์กรที่เข้ามาทำงานร่วมมือเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของทีม ซึ่งมีข้อดีคือ มีความประหยัด แต่ไม่เหมาะสมสำหรับองค์กรที่มีภาระงานประจำที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง

ด้านการปฏิบัติงาน

ในอดีต การปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีรูปแบบแนวทางเหมือนกับการป้องกันและปราบปรามคดีอาชญากรรมที่เกิดขึ้นโดยทั่วไป กล่าวคือ เมื่อเกิดคดีอาชญากรรมข้ามชาติขึ้นในพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจหน่วยใด ก็เป็นภารกิจและความรับผิดชอบของหน่วยงานนั้น ในการดำเนินการไปตามอำนาจหน้าที่

ต่อมาในปี พ.ศ. 2556 ได้มีพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 เป็นการเพิ่มศักยภาพและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ให้ทันสมัย ทัดเทียม

กับอารยประเทศ แต่มีข้อปฏิบัติที่ละเอียดอ่อน มีขั้นตอนมาก ไม่สะดวกในการปฏิบัติ เกิดความล่าช้า ประกอบกับเป็นเรื่องใหม่ จึงทำให้เจ้าหน้าที่หลีกเลี่ยงที่จะใช้บังคับกฎหมายตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยใช้บังคับตามกฎหมายอื่นที่มีอยู่เดิมและเคยถือปฏิบัติมา ซึ่งทำให้การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ขององค์การ กล่าวคือ ไม่ได้ดำเนินการแบบขุศรากลอนโคนตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556

แนวทางในการปฏิบัติงาน เมื่อเกิดคดีอาชญากรรมข้ามชาติในพื้นที่รับผิดชอบของหน่วยปฏิบัติใด ก็เป็นภาระหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยปฏิบัตินั้น ในการดำเนินการสืบสวนติดตามจับกุมและสอบสวนดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 ในกรณีที่เป็นคดีไม่สลับซับซ้อนหรือเป็นเรื่องที่หน่วยปฏิบัติที่รับผิดชอบอยู่นั้น มีขีดความสามารถในการปราบปรามได้ หน่วยปฏิบัตินั้น ๆ ก็จะดำเนินการไป เหมือนกับการปราบปรามคดีเรื่องอื่น ๆ ที่อยู่ในความรับผิดชอบ ทั้งนี้ ไม่กระทบต่ออำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่พบการกระทำผิด ซึ่งหน้าที่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในกรณีที่เป็นเรื่องสลับซับซ้อน จำนวนผู้กระทำผิด และพฤติการณ์ในการกระทำผิดของคนร้าย เกินขีดความสามารถของหน่วยปฏิบัติผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจะเป็นผู้พิจารณา ตั้งคณะทำงานสืบสวนสอบสวนดำเนินคดีเป็นการเฉพาะคดีไป

ในส่วนของผู้ปฏิบัติงานของศูนย์ป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ส่วนใหญ่เป็นเจ้าหน้าที่ที่มีตำแหน่งภาระงานประจำอยู่แล้ว ได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่ด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติอีกหน้าที่หนึ่ง เป็นการเพิ่มภาระงานให้ผู้ปฏิบัติ ขวัญกำลังใจ แรงจูงใจ และความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญในด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติจึงอยู่ในระดับต่ำ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษารูปแบบการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติในสามมิติ คือ ด้านนโยบาย ด้านโครงสร้าง และด้านการปฏิบัติงาน พบว่า ในแต่ละด้านยังมีข้อจำกัดอยู่บ้างตามที่ปรากฏในผลการวิจัย เพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงขอนำหลักการบริหารจัดการมาเป็นข้อเสนอแนะในรายละเอียดแต่ละด้าน ดังนี้

ด้านนโยบาย

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ควรกำหนดนโยบายให้ครอบคลุมภารกิจทุก ๆ ด้าน รวมทั้งนโยบายเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมข้ามชาติด้วย ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นนโยบายในภาพรวมหรือเน้นโดยเฉพาะตามความเหมาะสมของสถานการณ์

สำหรับแผนป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

- ควรมีการกำหนดระยะเวลาของแผนให้ชัดเจนแน่นอน รวมทั้ง
- ควรมีการประเมินผลการปฏิบัติงานเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาตามแผน เพื่อจะได้ทราบผลการดำเนินการตามแผน และนำผลการประเมินมาเป็นข้อมูลในการวางแผนครั้งต่อไป

- ควรมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ระเบียบขั้นตอนในการปฏิบัติที่เป็นปัญหาในการปฏิบัติและก่อให้เกิดความล่าช้า จนทำให้เกิดปัญหาแก่ผู้ปฏิบัติ และทำให้ผู้ปฏิบัติหลีกเลี่ยงที่จะปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายที่มีอยู่

ด้านโครงสร้างองค์การ

ควรจัดโครงสร้างองค์การแบบเป็นทางการที่มีขนาดเหมาะสมกับภารกิจ โดยการบูรณาการหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติเข้าด้วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ซึ่งมีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศระดับปฏิบัติการ (Thai Immigration 24/7 Center: TIC) ที่บูรณาการร่วมกับฐานข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ ควรมีการบริหารจัดการเป็นสายการบังคับบัญชาตั้งแต่ระดับบนจนมาถึงระดับล่างเป็นรูปแบบพีระมิด มีการกำหนดอำนาจหน้าที่อย่างชัดเจน การคัดเลือกบุคลากรจะต้องจัดผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญเฉพาะทางอย่างมืออาชีพ มีการควบคุมการปฏิบัติงานอย่างมีระเบียบแบบแผน การเลื่อนตำแหน่ง เงินเดือน การพิจารณาความดีความชอบต้องอยู่บนพื้นฐานการตัดสินใจของผู้ที่อยู่ในสายบังคับบัญชาระดับสูง ตามหลักการจัดโครงสร้างระบบราชการของ Weber

ด้านการปฏิบัติงาน

ควรจัดให้มีอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ เทคโนโลยีใหม่ ๆ รองรับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 เช่น เครื่องดักฟังโทรศัพท์ เครื่องมือและอุปกรณ์สื่อสาร ยานพาหนะ รวมทั้งอาวุธยุทโธปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย มีอานุภาพทัดเทียมกับอาวุธของกลุ่มองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

ควรจัดให้มีชุดปฏิบัติการในการสืบสวนปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติขึ้นโดยเฉพาะ

ควรจัดให้มีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้ ความเข้าใจถึงแนวทางการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 ซึ่งเป็นเรื่องใหม่และมีระเบียบขั้นตอนการปฏิบัติที่ยุงยาก

ควรมีการสร้างขวัญกำลังใจ และแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อการปฏิบัติงานด้านป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

รูปแบบการบริหารงานปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติอีกรูปแบบหนึ่งที่ได้รับค่านิยมจากผู้บริหารระดับสูงในการทำคดีใหญ่ ๆ ที่ได้รับความสนใจ หรือเป็นคดีที่สร้างความเสียหายอย่างใหญ่หลวง มีผลกระทบต่อประชาชนส่วนใหญ่ ที่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างสูง คือ รูปแบบที่ผู้บริหารระดับสูงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เข้าไปควบคุมดูแล การปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติอย่างใกล้ชิด โดยการเลือกใช้บุคลากรที่ให้ความไว้วางใจ มีความรู้ความสามารถ มีความทุ่มเทในการทำงาน มาเป็นทีมงานในการดำเนินการ โดยมีรางวัลตอบแทนเป็นความดีความชอบจากผู้บังคับบัญชา /ในการที่จะได้เลื่อนยศ เลื่อนตำแหน่งซึ่งนับเป็นรูปแบบการปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติที่ผู้บังคับบัญชาระดับสูงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ นิยมนำมาใช้กับคดีใหญ่ ๆ และประสบผลสำเร็จอย่างยิ่ง

รายการอ้างอิง

- กระทรวงการต่างประเทศ กรมอาเซียน. (2558). *อาเซียนแก้ไขปัญหาคอการร้ายสากล อาชญากรรมข้ามชาติและปัญหาอาเสพติดร่วมกันอย่างไร 2558*. วันที่ค้นข้อมูล 10 กันยายน 2558, เข้าถึงได้จาก http://hq.prd.go.th/prTechnicaLDM/ewt_newsphp?nid=1101 &filename=index
- คณิต จินดาวรรณ. (2558). *รายงานพิเศษ “สรุปเหตุการณ์ระเบิดแยกราชประสงค์”*. วันที่ค้นข้อมูล 10 กันยายน 2558, เข้าถึงได้จาก http://thainews.prd.go.th/website_th/news/news_detail/wnpol580_8220010009
- พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พุทธศักราช 2556. (2556, 26 มิถุนายน) *ราชกิจจานุเบกษา*. 130(55ก), หน้า 130.
- ศาลอาญา. (2539, 11 กรกฎาคม). *เรื่อง ร่วมกันมีวัตถุประสงค์. คดีหมายเลขดำที่ 3867/2537 คดีหมายเลขแดงที่ 3764/2539*.
- สุรัสวดี ราชกุลชัย. (2547). *การวางแผนและการควบคุมทางการบริหาร* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Joutsen, M. (2002). *International cooperation against transnational organized crime*. Resource material series no 59, Fuchu, UNAFEI.
- Marine, F. J. (1999). *The threats post by transnational crimes and organized crime groups*, Resource material series no 54, Fuchu, UNAFEI.
- Mueller, G. O. (2000). Transnational crime-definitions and concepts. *Handbook of Transnational Crime and Justice*, 4(3-4), 13-21.

- Ohr, B. G. (2001). *Effective methods to combat transnational organized crime in criminal justice processes*. In Asia and Far East Institute for the Prevention of Crime and the Treatment of Offenders (UNAFEI) 1-26, Harumi-cho, Fuchu, Tokyo, Japan.
- Singh, S. P. (2002). *Transnational organized crime: The Indian perspective*. In Asia and Far East Institute for the Prevention of Crime and the Treatment of Offenders (UNAFEI) 1-26, Harumi-cho, Fuchu, Tokyo, Japan.
- Tanapongpruch, S (2002). *Transnational organized crime in Thailand*. In Asia and Far East Institute for the Prevention of Crime and the Treatment of Offenders (UNAFEI) 1-26, Harumi-cho, Fuchu, Tokyo, Japan.
- Tijhuis, A. J. G., (2006). *Transnational crime and the interface between legal and illegal actors the case of the illicit art and antiquities trade*. Doctoral Thesis, Faculteit der Rechtsgeleerdheid, Leiden University.
- United Nations (1995, 23 November) *Convention against Transnational Organized Crime*. New York: United Nations.
- United Nations. (2000, 15 November). *Convention against Transnational Organized Crime*. New York: United Nations.
- 9-11-attacks. (2001). Retrieved October, 5 2015, from <http://www.history.com/topics/9-11-attacks>, 2001